

РЕШЕНИЕ

№ 9554

гр. София, 19.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 79 състав,
в публично заседание на 10.03.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Николай Димитров

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **12220** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката.

Образувано е по жалба на „КРУМОВИ 15“ ООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място],[жк], №12, ап.2, представлявано от управителя Т. П. К., чрез адв.Е. Ф. срещу Решение № Ж-834 от 30.10.2024г. на Комисията за енергийно и водно регулиране.

В жалбата са твърди, че обжалваното решение е незаконосъобразно, постановено в противоречие с материалноправните разпоредби и цялата на закона. В основаната част възраженията са насочено срещу реда за присъединяване на обекта, като се твърди, че приложим е ЗЕВИ преди измененията обн. в ДВ бр. 86 от 2023 г., в сила от 13.10.2023 г., тъй като заявлението за присъединяване е подадено преди влизане в сила на ЗИД на ЗЕВИ, а именно на 09.10.2023г., като се твърди, че тези разпоредби имат сила занапред. Прави се искане решението на КЕВР да бъде отменено, а преписката да бъде върната на административния орган за ново произнасяне. В открито съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адвокат Ф., която поддържа жалбата и заявените с нея искания. Претендира присъждане на разноски. Представя писмени бележки, в които се навеждат доводи за допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила тъй като КЕВР не е провела процедура по чл.22, ал.3 и ал.4 от ЗЕ и е постановила решението си след изтичане на срока по чл. 146, ал.2 от Наредба №3/21.03.2013г.

Ответната страна - КЕВР, чрез пълномощника си юрк. Н. оспорва жалбата с искане същата да бъде отхвърлена. Излага аргументи, че присъединителна процедура, за която е определен ред и доколкото същата не е била завършена към момента на приемане на ЗЕВИ и Наредба № 6, то и е възникнало задължение да заплати предвидената гаранция, а неплащането на същата е основание за прекратяване на процедурата. Претендира присъждане на разноски. В допълнително депозираните писмени бележки, развива подробни съображения за законосъобразността на решението.

Заинтересованата страна - „Електроразпределение Север“ АД, се представлява от адв.К., който оспорва жалбата с искане същата да бъде отхвърлена. Сочи, че решението на комисията е правилно и законосъобразно. Претендира присъждане на разноски.

Софийска градска прокуратура, уведомена, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Административен съд – София – град, III отделение, 79-ти състав, след като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и извърши проверка на оспорения акт в съответствие с разпоредбата на чл. 168 АПК, за да се произнесе съобрази следното от фактическа страна:

Жалбоподателят „КРУМОВИ 15“ ООД е подало Искане с вх. № [ЕГН]/09.10.2023 г. за проучване на условията за присъединяване на обект за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници, предвиден за изграждане в УПИ-1-271, кв. 72, [населено място], общ. С., обл. Г., с инсталирана мощност 30 kW. В искането е било отразено, че централата ще отдава цялата произведена електрическа енергия в електроразпределителната мрежа.

„Електроразпределение Север“ АД е издало Становище с условията за присъединяване на обект за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници № ПВИ-2315/09.12.2023г. с мястото за присъединяване - съществуващ или новоизграден СРС 20 kV в близост до имота. В същото е било отразено, че от направена справка и товаров профил на захранващия района трафопост „1 Градище“ е установено, че средният товар от обекти на клиенти е 9 kW. При извършване на проучването е направен анализ и на захранващия района ВЕЛ 20 kV „Агатово“, от който е установено, че средният товар от обекти на клиенти е приблизително 200 kW, при съществуващи и в процес на присъединяване на генериращи мощности от обект за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници с обща стойност - 650 kW. Според ЕРД произведената електрическа енергия от горесцитирания обект за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници ще се отдава в посока п/ст „С.“ и присъединяването му към електрическата мрежа ниско напрежение на [населено място] би довело до генериране на необосновани технически загуби на мощност, респективно енергия, породени от трансформация и пренос на електрическата енергия. Във връзка с горното и за устойчивата работа на електроенергийната система, съобразявайки се с критериите за сигурно и функциониране, след направеното проучване, от ЕРД е определено технически възможно място на присъединяване на ОПЕЕВИ към съществуващ или новоизграден СРС 20 kV в най-близката до имота точка от ВЕЛ „Агатово“ 20 kV чрез изграждане на измервателна система ниво СрН. В Становището е определена и гаранция по чл. 29, ал. 1 от ЗЕВИ в размера на 1 500 лв.

Жалбоподателят „К. 15“ ООД не е заплатил гаранция в срока по § 70, ал. 3 от ПЗР на ЗИД на ЗЕВИ (обн. ДВ, бр. 86 от 2023г.), което е било основание за прекратяването на процедурата за присъединяване при неплащане в срок на гаранцията съгласно нормата на § 70, ал. 4 от ПЗР на гореописания изменящ закон.

В КЕВР е постъпила жалба с вх. № Е-13-273-20/19.02.2024 г., подадена от „КРУМОВИ 15“ ООД срещу „Електроразпределение Север“ АД. В нея се възразява срещу: определените условия за присъединяване на обект за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници (ОПЕЕВИ), с мощност 30 kW, предвиден за изграждане в УПИ-1-271, кв. 72, [населено място], общ. С., обл. Г.; заплащане на гаранция в размер на 1 500 лв.; обстоятелството, че ЕРД в становището си не е определило прогнозна или окончателна цена за присъединяване на обекта.

На основание чл. 142, ал. 5 от Наредба № 3, жалбата е изпратена до „Електроразпределение Север“ АД за извършване на проверка по компетентност. На 19.02.2024г. дружеството е изпратило становище по жалбата до Комисията.

При така представените данни, от страна на КЕВР е прието, че операторът на електроразпределителната мрежа „Електроразпределение Север“ АД е изпълнил задължението си по чл. 116, ал. 2 от ЗЕ да определи технически възможното място на присъединяване при съобразяване с критериите за сигурно функциониране на електроенергийната система и в съответствие с утвърдените планове за развитие на електрическите мрежи. Прието е също така, че ЕРД е спазило процедурата по присъединяване на ОПЕЕВИ, съобразно нормативно определените в ЗЕ и Наредба № 6 изисквания. Като е направен извод, че жалбата срещу „Електроразпределение Север“ АД, в тази си част, е неоснователна.

На следващо място е посочено, че на 13.10.2023 г. е влязъл в сила ЗИД на ЗЕВИ, в който се въвежда изискване за заплащане на гаранция, по чл. 29, ал. 1, в размер на 50 000 лв., за всеки мегават присъединена мощност на бъдещия енергиен обект, като са цитирани относимите текстове от преходните и заключителните разпоредби на закона. Административният орган е установил, че към датата на влизане в сила на ЗИД на ЗЕВИ- 13.10.2023 г., няма сключен предварителен договор за присъединяване, поради което задължението за „КРУМОВИ 15“ ООД за заплащане на гаранцията по чл. 29, ал. 1 от ЗЕВИ в размера по чл. 29, ал. 1 от ЗЕВИ е възникнало по силата на закона. Констатирано е, че „КРУМОВИ 15“ ООД не е заплатило гаранцията в срока по § 70, ал. 3 от ПЗР на ЗИД на ЗЕВИ (обн. ДВ, бр. 86 от 2023г.) и е посочено, че прекратяването на процедурата за присъединяване при неплащане в срок на гаранцията отново се осъществява по силата на закон съгласно нормата на § 70, ал. 4 от ПЗР на гореописания изменящ закон.

Посочено е също така, че в предвид не плащане на гаранцията в срока по чл. 29, ал. 1 от ЗЕВИ, условията в издаденото от „Електроразпределение Север“ АД Становище № ПВИ-2315 от 09.12.2023 г., са станали невалидни и процедурата е била прекратена законосъобразно. Като е направен извод, че към момента на постановяване на Решението не са били налице действащи технически условия за присъединяване на ОПЕЕВИ. Прието е, че и тази част от жалбата на „КРУМОВИ 15“ ООД срещу „Електроразпределение Север“ АД, е неоснователна.

Посочено е, че „КРУМОВИ 15“ ООД е подало Искане вх. № [ЕГН]/09.10.2023г. за проучване на условията за присъединяване на ОПЕЕВИ, като процедурата по присъединяване е стартирала на 09.10.2023г. Същевременно законовото изискване за посочване на „прогнозна цена“ за присъединяване в Становището е влязло в сила от

13.10.2023г. В тази връзка, е направен извод, че към 09.10.2023г. ЕРД не е имало задължение да впише „прогнозна цена“ в Становище №ПВИ-2315/09.12.2023г. Прието е, че и тази част на жалбата е неоснователна.

В заключение е констатирано, че подадена от „КРУМОВИ 15“ ООД срещу „Електроразпределение Север“ АД жалба е неоснователна.

Решението е прието в заседание на КЕВР, проведено на 30.10.2024г., видно от протокол № 299 от същата дата. Решението е взето с три гласа „за“, от които два гласа на членовете на Комисията със стаж в енергетиката.

Решение № Ж-834 от 30.10.2024г. е връчено представител на жалбоподателя на 11.11.2024г.

Несъгласни с посоченото решение „КРУМОВИ 15“ ООД са сезирали АССГ, с жалба от 25.11.2024г.

В хода на съдебното производство е приобщена административната преписка.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Жалбата, с която се оспорва решението от „КРУМОВИ 15“ ООД е подадена в АССГ по пощата на 25.11.2024г., в рамките на срока за оспорване по чл. 149, ал1 от АПК. Жалбоподателят е активно легитимирано да обжалва лице, адресат на оспорения индивидуален административен акт, с който е отхвърлена подадената от дружеството жалба и по този начин са накърнени интересите му.

С оглед на изложеното съдът приема, че жалбата е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество относно нейната основателност.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материално-правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Решение № Ж-834 от 30.10.2024г. е издадено от компетентния за това независим специализиран държавен орган - КЕВР, в рамките на правомощията му, регламентирани в чл. 22, ал. 1 и ал.7 от ЗЕ, както и чл. 142, ал.1, т. 2 и чл. 147 от Наредба № 3 от 21.03.2013г. за лицензиране на дейностите в енергетиката. Решението е обективизирано в предвидената в закона писмена форма с изложени в него фактически и правни основания.

Оспореното решение съдържа подробни мотиви, обосноваващи заключението на административния орган. Посочени са правните и фактически основания за издаване на административния акт.

Решението на КЕВР е постановено и при спазване на административнопроизводствените правила. То е прието на закрито заседание на КЕВР, проведено в присъствието нейни членове, в съответствие с изискванията за кворум и мнозинство, регламентирани с чл. 13 ЗЕ.

С оглед на това, решаващият съдебен състав намира, че при постановяване на процесния административен акт не са допуснати нарушения по смисъла на чл. 146, т. 1, т. 2 и т.3 от АПК.

Относно материалната законосъобразност на акта, съдът взе в предвид следното.

Видно от доказателствата по делото, представени с административната преписка, „КРУМОВИ 15“ ООД е подало Искане с вх. № [ЕГН]/ 09.10.2023 г. за проучване на условията за присъединяване на обект за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници, предвиден за изграждане в УПИ-1-271, кв. 72, [населено

място], общ. С., обл. Г., с инсталирана мощност 30 kW.

На 13.10.2023г. е влязъл в сила ЗИД на ЗЕВИ (обн. ДВ, бр. 86 от 2023г.).

Спорът между страните е правен, свежда се до определяне на приложимия закон, който урежда заварените случай и съответно спазени ли са законовите изниквания от ЕДР, както е било прието от КЕВР.

Видно от ПЗР на ЗИД на ЗЕВИ (обн. ДВ, бр. 86 от 2023г.) е, че не е предадено обратно действие на закона и в общия случай според § 69: Започналите до влизането в сила на този закон процедури по отменените чл. 23, 24 и 25 се довършват по досегашния ред. Същевременно обаче в параграф в 70, ал. 2 от ПЗР е предвидено следното изключение от общото правило: Гаранцията по чл. 29, ал. 1 се предоставя за енергийни обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници, за които са издадени становища за присъединяване, но към датата на влизане в сила на този закон не са сключени предварителни договори или договори за присъединяване. Видно от установените безспорно факти по делото, е че към 13.10.2023г. жалбоподателят е бил подал заявление за присъединяване, но не е било налично становище за присъединяване, нито е имал сключен предварителен договор или договор за присъединяване. Становището за присъединяване е било издадено на 09.12.2023г., т.е. не е било налично към датата на влизане на закона в сила. Действително законодателят е предвидил, че следва да е налично издадено становище за присъединяване, за да е приложима посочената норма, но доколкото се касае за следващ етап в процедурата по присъединяване, то резонно е да се приеме с аргумент за по-силното основание, че въпросната процедура следва да се прилага и за предходните етапи от процедурата. На следващо място, дори и към момента на издаване на обжалвания административен акт, не е бил наличен предварителен договор или договор за присъединяване. Ето защо, след преценка на посочените обстоятелства, съдът приема за правилен изводът на КЕВР, че законосъобразно „Електроразпределение Север“ АД на основание параграф 70, ал. 2 от ПЗР от ЗИД на ЗЕВИ (обн. ДВ, бр. 86 от 2023г.) е приложил новата разпоредбата на чл. 29, ал.1 от закона и е предвидило предоставяне на гаранция.

Предвид безспорно установеното по делото обстоятелство, че дружеството жалбоподател не е предоставило посочената в Становището гаранция в срока по чл. 29, ал. 1 вр. параграф 70, ал. 3 от ПЗР от ЗИД на ЗЕВИ, то се споделя и изводът на административния орган, че непредоставянето на гаранция, законосъобразно е отчетено като основание за прекратяване на процедурата. В следствие, на което законосъобразен се явява и изводът, че към момента на постановяване на Решението на КЕВР не са били налице действащи технически условия за присъединяване на обекта на жалбоподателя.

В. е и изводът на КЕВР, че ЕРД не е дължало посочване на „прогнозна цена“, доколкото както беше посочено процедурата по присъединяване е стартирала на 09.10.2023г., а законното изискване за това е възникнало с влизане в сила на закона от 13.10.2023г. Видно от посочено по-горе и поради липса на специални правила, свързани с прогнозната цена според § 69 от ПЗР на ЗИД на ЗЕВИ (обн. ДВ, бр. 86 от 2023г.), то процедурата в тази си част следва да приключи по стария ред, т.е. без да се определя прогнозна цена. Предвид на което, се споделя извод, че към 09.10.2023г. „Електроразпределение Север“ АД не е имало задължение да впише „прогнозна цена“ в Становище №ПВИ-2315/09.12.2023г.

От доказателствата в административната преписка, се установява, че

административния орган правилно и законосъобразно е приел, че операторът на електроразпределителната мрежа „Електроразпределение Север“ АД е изпълнил задължението си по чл. 116, ал. 2 от ЗЕ да определи технически възможното място на присъединяване при съобразяване с критериите за сигурно функциониране на електроенергийната система и в съответствие с утвърдените планове за развитие на електрическите мрежи, както и че същото е спазило процедурата по присъединяване на ОПЕЕВИ, съобразно нормативно определените в ЗЕ и Наредба № 6 изисквания.

По наведените доводи в писмените бележки депозирани от процесуалния представител на жалбоподателя:

Съобразно чл. 22, ал. 3 от ЗЕ при постъпване на жалбата за административният орган съществува правомощие в двумесечен срок от получаване на жалбата да съдейства за доброволно уреждане на спора между страните. Независимо дали е стартирала процедура по споразумение, дори ако не се постигне такова или при наличието на отказ от споразумение от страните в двумесечен срок от получаване на жалбата Комисията следва да се произнесе с решение по нея съгласно чл. 22, ал. 4 от ЗЕ. Процедурата по разглеждане на жалби на клиенти е регламентирана в наредбата по чл. 60 от ЗЕ, а именно в Наредба № 3 от 21.03.2013г. за лицензиране на дейностите в енергетиката. И съгласно посочените разпоредби Комисията може да започне процедура по споразумяване на страните. Тази фаза от производството обаче не е задължителна, а се изпълнява по преценка на комисията, тъй като нормите и в наредбата в тази връзка са диспозитивни, а не императивни, предвид на което, не се приемат наведените доводи, че непровеждане на такава процедура е довело до допускане на съществено нарушение на административнопроизводствените правила.

Не се приема и възражението, че решението е постановено след изтичане на срока по чл. 146, ал.2 от Наредба №3/21.03.2013г. Въпросните срокове предвидени в чл. 146, ал.2 от наредбата са инструктивни, а не преклузивни и съответно постановяване на решението на КЕВР след изтичането на същите- не води само по себе си до допускане на съществено нарушение на административнопроизводствените правила, което да е основание за отмяна на проверявания административен акт.

По тези съображения, съдът намира, че обжалваното решение е постановено от компетентен орган, при спазване на законоустановената процедура и в съответствие с материалния закон, поради което жалбата на „КРУМОВИ 15“ ООД следва да се отхвърли като неоснователна.

С оглед изхода на спора, направеното искане и на основание чл. 143, ал.4 от АПК, ответникът и заинтересованата страна има право на сторените в производството съдебно-деловодни разноски, които съдът определя, в размер от 100 лева за юрисконсултско възнаграждение на процесуалния

представител на ответника и 1200 лева адвокатско възнаграждение за процесуалния представител на заинтересованата страна.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК, Административен съд София град, III отделение, 79 - ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „КРУМОВИ 15“ ООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място],[жк], №12, ап.2, представлявано от управителя Т. П. К. срещу Решение № Ж-834 от 30.10.2024г. на Комисията за енергийно и водно регулиране.

ОСЪЖДА „КРУМОВИ 15“ ООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място],[жк], №12, ап.2 да заплати на Комисията за енергийно и водно регулиране юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 (сто) лева.

ОСЪЖДА „КРУМОВИ 15“ ООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място],[жк], №12, ап.2 да заплати на -„Електроразпределение Север“ АД адвокатско възнаграждение в размер на 1200 (хиляда и двеста) лева.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му.